

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 23.02.1965, sp. zn. 10 Tz 7/65, ECLI:CZ:NS:1965:10.TZ.7.1965.1

Číslo: 30/1965

Právní věta: Ustanovením § 238 tr. zák. o trestnom čine narušovania domovej slobody je chránený užívateľ bytu proti komukolvek.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 23.02.1965

Spisová značka: 10 Tz 7/65

Číslo rozhodnutí: 30

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Porušování domovní svobody

Předpisy: 140/1961 Sb. § 284

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 30/1965 sb. rozh.

Ustanovením § 238 tr. zák. o trestnom čine narušovania domovej slobody je chránený užívateľ bytu proti komukolvek.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 23. februára 1965, [10 Tz 7/65.](#))

Právoplatným rozsudkom krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 To 216/64 z 9. septembra 1964 bol zrušený rozsudok okresného súdu v Poprade sp. zn. 8 T 2/64 z 29. mája 1964 a obvinený M. bol podľa § 226 písm. b) tr. por. slobodený spod obžaloby pre trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 tr. zák.

Tento rozsudok bol k sťažnosti pre porušenie zákona zrušený, ďalej bol zrušený rozsudok okresného súdu v Poprade sp. zn. 8 T 2/64 z 29. mája 1964 a okresnému súdu v Poprade bolo nariadené, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom okresného súdu v Poprade sp. zn. 8 T 2/64 z 29. mája 1964 bol obv. M. uznaný vinným trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 tr. zák. na tom skutkovom základe, že 26. 7. 1963 a 27. 7. 1963 v skorých ranných hodinách vnikol do bytu svojej matky R. v P., zbúral

komín až do základov, vybúral rámy dvier a okien, vytrhal podlahu a poškodil elektrické vedenie a vyhrážal R., že ju zabije, čím jej znemožnil tento byt užívať. Za to bol odsúdený podľa § 238 ods. 1 tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov nepodmienečne.

Na odvolanie obvineného krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 3 To 216/64 z 9. septembra 1964 uvedený rozsudok podľa § 258 ods. 1 písm. d) tr. por. zrušil a podľa § 259 ods. 3 tr. por. vo veci sám rozhodol tak, že podľa § 226 písm. b) tr. por. obvineného spod obžaloby pre uvedený trestný čin oslobodil.

Proti právoplatnému rozsudku podal generálny prokurátor v neprospech obvineného v lehote podľa § 272 tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona, v ktorej vytýkal, že krajský súd oprel svoje rozhodnutie len o také skutočnosti, ktoré boli pre posúdenie viny nielen značne kusé, ale aj nerozhodné a naproti tomu nijako neprihliadol na okolnosti, ktoré boli podkladom pre odsudzujúci rozsudok okresného súdu.

Najvyšší súd preskúmal podľa § 267 ods. 1 tr. por. na podklade sťažnosti pre porušenie zákona napadnutý rozsudok, ako aj správnosť konania mu predchádzajúceho a zistil, že sťažnosť pre porušenie zákona je dôvodná.

Krajský súd si predovšetkým nesprávne vyložil pojem „byt iného“ v ustanovení § 238 ods. 1 tr. zák., keď v tejto súvislosti vo svojom rozsudku uvádza, že bolo zistené, že obvinený je skutočne vlastníkom predmetného domu a že po vystúpení z JRD začal pracovať ako súkromohospodariaci roľník a dom, na ktorom prevádzal opravy, mu mal slúžiť pri tomto hospodárení. Tieto okolnosti sú pre výklad uvedeného pojmu celkom nerozhodné. Rozhodujúcim je, či v dobe činu obvinený byt, do ktorého vnikol, užíval, alebo ho užíval niekto iný. Ustanovenie § 238 tr. zák. chráni užívateľa bytu proti komukolvek. Z vykonaných dôkazov plynie, že obvinený je výlučným vlastníkom predmetného bytu titulom dedenia a titulom daru od svojej matky, poškodenej R. Poškodená však mala vymienené na tento byt doživotné užívacie právo. Obvinený do 3. 11. 1962 v byte býval so svojou rodinou spoločne so svojou matkou. Dňa 3. 11. 1962 sa z bytu vysťahoval do rodinného domku, ktorý si spoločne postavili so svojou manželkou. Od tej doby byt užívala výlučne jeho matka a on užíval iba niektoré príslušenstvá bytu (stodolu apod.).

Vykonanými dôkazmi, predovšetkým výpoveďou svedkyň R. a K., ale aj výpoveďou samotného obvineného a nepriamo tiež výpoveďou svedkyne N. je dostatočne preukázané, že užívateľka bytu dňa 27. 7. 1963 prejavila nesúhlas s búraním domu, obvinený však napriek tomu v búraní domu pokračoval, teda zotrval neoprávnene v byte v úmysle vykonať tam násilie a vo svojom konaní prestal len na zákrok príslušníka VB, privolaného svedkyňou K. Dopustil sa preto trestného činu rušenia domovej slobody prinajmenšom podľa § 238 ods. 1 alinea 3 tr. zák.